

Químics catalans al món: Ramon Bacardit i Cabado Afinítica Technologies, SL, de Barcelona

Ramon Bacardit i una foto de l'acte d'inauguració de les noves instal·lacions de recerca de Henkel i Afinítica a la Universitat Autònoma de Barcelona, el juliol de 2013.

Trajectòria professional

Ramon Bacardit i Cabado va néixer a Igualada l'any 1953. Va cursar els estudis de químiques a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) (1976), on també va fer la tesi doctoral sota la direcció del professor Marcial Moreno Mañas, un gran mestre que va influir de forma molt positiva en la seva manera d'entendre el món de la química. Va treballar durant la tesi en temes de síntesi orgànica (1981).

Una vegada acabat el doctorat, va començar a treballar a la indústria, concretament, a Henkel Ibèrica, en un camp totalment nou per a ell: el món del tractament de les superfícies metàl·liques previ a la pintura o la deformació. Es va familiaritzar amb la química inorgànica de fosfats amb aplicacions a indústries tan diverses com les de l'automoció, les llaunes d'alumini per a begudes o la siderúrgica. Fou un treball apassionant que li va donar l'oportunitat de conèixer el món de la química aplicada.

Poc després, va començar a assumir diverses responsabilitats en el negoci dels adhesius de Henkel Ibèrica. Inicialment en l'àmbit tècnic, i després també en el comercial, va acabar assumint la responsabilitat de la divisió d'adhesius de Henkel

Ibèrica l'any 1991. El món dels adhesius ha esdevingut una de les seves passions i aficions. Els adhesius són a tot arreu, des de la llar, on els fem servir per reparar objectes trencats, bricolatge, etc., fins a totes les indústries, com les de l'automoció, alimentàries (per etiquetar ampolles, tancar caps, etc.) i fins l'aviació o l'electrònica.

L'any 1997, es va traslladar a Mèxic, al DF, amb la seva família, per assumir la direcció general de Henkel per a Mèxic i l'Amèrica Central. Fou un repte molt interessant i engrescador el fet de sortir de l'Espanya del creixement del 3 % en aquella època (en el millor dels casos) per treballar a zones on el creixement era del 10 % al 15 % cada any. Un mateix s'havia de reinventar. En comptes d'estar tot el dia reduint costos, el més important era motivar els equips per poder assolir aquest nivell de creixement.

L'any 2002, va tornar cap a Europa per treballar a la seu central de l'empresa, a Düsseldorf, on ha estat fins fa ben poc. Des de Düsseldorf, va treballar com a responsable d'àmbit mundial de la divisió d'automoció de Henkel, una posició que li va donar l'oportunitat d'anar ben sovint a la Xina, un país i un mercat que el van entusiasmar des del primer moment. Durant els darrers vuit anys, es responsabilitzà de la recerca i el desenvolupament de productes a la divisió d'adhesius de Henkel, on el repte més important era millorar cada dia el nivell d'innovació d'una divisió ja molt reeixida, i fer-ho explorant al màxim els camins de la innovació oberta (*open innovation*). En aquest sentit, s'inicien activitats amb

universitats i instituts de molt prestigi d'arreu del món, com el Max Planck i el Fraunhofer, a Alemanya; el MIT, als Estats Units, etc.

Però els dos desenvolupaments més importants i que més l'han motivat han estat, d'una banda, el fet de posar en marxa el primer centre de recerca de Henkel a la Xina, a Xangai, amb un centenar de professionals d'alta qualificació i en estreta col·laboració amb dos centres de primera fila d'àmbit internacional: el Shanghai Institute of Organic Chemistry i la Universitat de Tongji. El doctor Bacardit ha estat professor consultiu d'aquesta universitat durant els darrers cinc anys, en temes com els adhesius estructurals, l'automoció i la fabricació de vehicles elèctrics. D'altra banda, cal destacar que la posada en marxa de les activitats de recerca de Henkel en l'àmbit mundial s'ha fet des de Catalunya, on, durant els darrers anys, s'han obert laboratoris a l'ICIQ, a la UAB i a Leitat.

Experiència personal

D'aquesta trajectòria, el que més en valora en Ramon és l'oportunitat que ha tingut de treballar temes ben diversos, i arreu del món, cosa que li ha fet adonar-se que en aquests moments el nivell de competitivitat per a qualsevol professional és molt gran. Avui dia, s'ha de competir no tan sols en l'àmbit regional, sinó també en el mundial, amb flexibilitat per desplaçar-se i capacitat per treballar en un entorn molt diversificat.

La seva darrera experiència, en la qual encara treballa, és la posada en marxa d'una petita empresa, una *spin-off* de Henkel, situada al campus de la UAB, on es desenvolupen nous adhesius reactius basats en la química de cianoacrilats.

En Ramon és un apassionat de la química aplicada, del desenvolupament tecnològic i, en especial, del món dels adhesius, en el qual ha treballat una gran part de la seva carrera. Aquesta ha sigut la raó principal per acceptar el repte de posar en marxa una petita empresa des de zero, una empresa que, des de Bellaterra, s'ha de convertir en un punt de referència internacional en el camp dels adhesius de cianoacrilat.

Una crida als joves

A en Ramon li agradaria fer una crida als joves que estan acabant els estudis i a aquells que ja estan començant una trajectòria professional per tal que surtin de Catalunya i d'Espanya durant una temporada llarga, per poder entendre quins temes són importants fora del nostre país, com s'hi treballa, com s'hi viu, quins valors tenen les persones, etc., aprenent a viure en un entorn divers, plural i enriquidor. Aquesta diversitat, molt enriquidora en l'àmbit professional, ho és també en el personal. Les noves generacions estan cridades a voltar, a viure en una diversitat i també en una incertesa molt més grans que en el passat, i aquesta experiència ha de revertir a Catalunya, en el moment de la «tornada a casa», amb la intenció de poder tirar endavant temes importants i, segurament, des d'una perspectiva diferent de la que fóra habitual.